

Publish & Perish; onderzoek naar onderzoek en onderzoekers

J.K. TIJDINK

Sinds december 2017 heeft het *Tijdschrift voor Psychiatrie* een (online)accreditatiesysteem. Dit is het tiende accreditatieartikel: J.K. Tijdink, Publish & Perish; onderzoek naar onderzoek en onderzoekers. *Tijdschr Psychiatr* 2017; 59 (7): 406-411.

U vindt het artikel op www.tijdschriftvoorpsychiatrie.nl/issues/515/articles/11417; klik op 'online toetsen' in de linker kolom: meld u eerst aan en log vervolgens in.

SAMENVATTING

ACHTERGROND De afgelopen jaren is veel kritiek geuit op de betrouwbaarheid van onderzoeksresultaten, de maatschappelijke relevantie van veel klinisch onderzoek en de huidige publicatiecultuur waarin wetenschappers worden afgerekend op aantallen publicaties, impactfactoren en citaties.

DOEL Nader onderzoek naar de huidige publicatiecultuur binnen de Nederlandse biomedische wetenschappen.

METHODE Bespreken van de resultaten van het proefschrift getiteld: Publish & Perish; research on research and researchers.

RESULTATEN We onderzochten wat publicatiedruk precies is en valideerden daartoe de Publication Pressure Questionnaire. In een onderzoekspopulatie van 437 hoogleraren vonden we een relatie tussen publicatiedruk en burn-outverschijnselen; bijna 25% van hen had ernstige burn-outverschijnselen. In focusgroeponderzoek noemden wetenschappers als belangrijke belemmerende factoren in de huidige publicatiecultuur: de dominantie van impactfactoren, de oneerlijke verdeling van onderzoeksgeld, de nadruk op auteurschappen, publicatiebias, focus op kwantiteit in plaats van kwaliteit en een onderzoekscultuur die wordt bepaald door overheersende ego's. In onderzoek onder bijna 400 Nederlandse psychiaters naar de invloed van farmaceutische sponsoring van klinische trials en positieve uitkomsten bij het beoordelen van een wetenschappelijk abstract bleken de psychiaters geen rekening te houden met het effect van deze sponsoring op onderzoeksresultaten, maar zij werden wel kritischer van (te) positieve uitkomsten. In een karakteronderzoek onder meer dan 500 biomedische wetenschappers werd een verband aangetoond tussen wetenschappelijk wangedrag en publicatiedruk en bleken machiavellistische persoonlijkheidskenmerken gerelateerd te zijn aan dit wangedrag. Tot slot beschrijft het proefschrift (met een knipoog) een nieuwe psychiatrische stoornis, *publiphilia impactfactorius*: een stoornis onder biomedische wetenschappers, gekenmerkt door narcistische, psychopathische, manipulatieve en emotioneel instabiele eigenschappen en een sterke focus op publiceren en op eigen citatiescores.

CONCLUSIE De bevindingen laten zien dat wetenschappers enerzijds kritisch tegenover wetenschappelijk onderzoek moeten zijn om het op de juiste waarde te kunnen schatten, maar anderzijds wetenschappelijk onderzoek moeten omarmen, ook al zijn de meeste onderzoeksresultaten gevoelig voor vertekening. Het is met al zijn tekortkomingen veruit het beste wat we hebben.

TIJDSCHRIFT VOOR PSYCHIATRIE 59(2017)7, 406-411

TREFWOORDEN burn-out, fraude, publicatiecultuur, publicatiedruk, wetenschappelijke misdragingen

